

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA  
BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 097-0-KŽK-07-000007  
Brčko, 04.06.2007. godine

**U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !**

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Ilje Klaić, kao predsjednika vijeća, Ruže Gligorević i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Tanje Šakić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog V. G. zv. B. sina Ž. iz B., zbog kaznenog djela – Zadovoljenje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz članka 206. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Javnog tužiteljstva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj Kt.371/05 od 31.10.2005. godine, koja je od strane tužiteljstva precizirana 30.05.2007. godine, nakon javne rasprave održane u prisustvu Zamjenika Javnog Tužitelja Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Gojka Stjepanović, optuženog V. G. i njegovog branitelja M. S. odvjetnika iz B., donio je i javno objavio 04.06.2007. godine slijedeću

**P R E S U D U**

Optuženi V. G. zv. B., sin Ž. i majke M., rođene K., rođen... godine u Đ. - AP K., S i CG., nastanjen u B., ul...., Jugosloven, državljanin BiH, po zanimanju ekonomista, nezaposlen, sa završenom Višom komercijalnom školom i Školom za primjenjenu umjetnost, vojsku služio u T. i S. P. 1980/81. godine, ne vodi se u vojnoj evidenciji, neodlikovan, srednjeg imovnog stanja, neoženjen, bez djece, do sada neosuđivan, ne vodi se postupak za drugo kazneno djelo, JMBG: ..., brani se sa slobode,

Temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

**OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE**

Da je:

Neutvrđenog datuma krajem mjeseca marta 2005. godine, tokom vikenda u poslijepodnevnim satima, na parking prostoru diskont trgovine PP Ž. u ul...., BD BiH, gdje se okuplja radi igre veći broj djece iz naselja I., parkirao svoje putničko motorno vozilo "Fiat Tempra", reg. oznake..., u neposrednoj blizini te djece, sjedeći u vozilu, izvadio svoj muški polni organ, te masturbirao, posmatrajući tu djecu, a što su to djeca i primjetila,

čime bi počinio kazneno djelo - Zadovoljenje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz članka 206. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa od plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 920,00 KM, te paušala za rad suda u iznosu od 200,00 KM, tako da isti padaju na teret proračunskih sredstava suda.

### O b r a z l o ž e n j e

Javnog tužiteljstvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je optužnicom broj Kt.371/05 od 31.10.2005. godine, stavilo na teret optuženom V. G. iz B. da je radnjama pobliže opisanim u toj optužnici počinio kazneno djelo – Zadovoljavjanje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz članka 206. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ-a BD BiH).

Osnovni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine postupajući po navedenoj optužnici, a nakon održane glavne rasprave, donijelo je presudu broj Kp.386/05 od 07.04.2006. godine, kojom je optuženi V. G. oglašen krivim za navedeno kazneno djelo, pa mu je primjenom članka 7., 42., 60., 61. i 62. KZ-a BD BiH izrekao uvjetnu osudu tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja neće biti izvršena ako optuženi u periodu od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo.

Istom presudom optuženi je obvezan na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od 70,00 KM, kao i paušala u iznosu od 200,00 KM.

Uvažavajući žalbu branitelja optuženog – odvjetnika M. S. iz B. izjavljenu protiv navedene presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kazneno vijeće Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je nakon održane javne sjednice svojim rješenjem broj 097-0-Kž-06-000065 od 05.03.2007. godine, ukinulo pomenutu presudu i naložilo da se rasprava ima održati pred Apelacionim sudom Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

U rješenju kojim se prvostupanska presuda ukida utvrđeno je da će se na raspravi pred Apelacionim sudom Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, radi potpunog i pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, ponovno saslušati u svojstvu svjedoka maloljetne V. S., S. G. i N. K., kako bi se otklonile sve uočene nedorečenosti i manjkavosti u njihovim izjavama datim na glavnoj raspravi tijekom prvostupanjskog postupka, kako bi se nakon njihove podrobnejše ocjene donijela pravilna i na zakonu zasnovana sudska odluka. Pored toga kazneno vijeće ovog suda je ocijenilo da je saslušanje ovih svjedoka, zbog njihovog uzrasta u vrijeme predmetnog događaja, nužno obaviti uz stručnu pomoć psihologa ili pedagoga, koji bi nakon toga dao stručnu ocjenu psihofizičke zrelosti navedenih maloljetnika.

Tijekom rasprave pred ovim sudom u dokaznom postupku saslušani su u svojstvu svjedoka maloljetni V. S., S. G. i N. K. i to u prisustvu vještaka Z. N., kliničkog psihologa

Opće bolnice u B., a kako je tijekom saslušanja ovih svjedoka utvrđeno da su predmetni događaj vidjela još neka djeca koja su se iste prigode igrala sa ovim maloljetnicima na parkingu PP Ž. u B., u prisutvu istog vještaka saslušani su maloljetni svjedoci V. A. i B. R. Nakon saslušanja ovih pet svjedoka vještak Z. N., klinički psiholog dala je svoj pismeni Nalaz i mišljenje od 17.04. i 07.05.2007. godine, koji je usmeno obrazložila na raspravi od 30.05.2007. godine, odgovarajući na pitanja tužiteljstva i obrane. Ostali dokazi koje je tijekom glavne rasprave u dokaznom postupku izveo prvostupanjski sud, ovaj sud nije ponovno izvodio s čime su se suglasile stranke, s obzirom da ti dokazi nisu sporni, pa ih je ovaj sud preuzeo iz prvostupanjskog postupka.

Prigodom ponovnog saslušanja maloljetnih svjedoka S. G. i N. K. nisu otklonjene nedorečenosti i konfuzija u njihovim izjavama u pogledu bitne činjenice koja se tiče toga da je optuženi V. G. sjedeći u svom vozilu parkiranom na parking prostoru PP Ž. u B., u blizini veće skupine djece koja su se tu igrala, vadio svoj spolni orgal i masturbirao posmatrajući djecu. Naime, niti ponovnim saslušanjem gore pomenutih maloljetnika nije bilo moguće pouzdano utvrditi točno vrijeme kada se predmetni događaj desio, kako u pogledu dana i mjeseca kada se događaj desio, tako niti u pogledu doba dana (popodne, predveče, naveče), kao ni da li saslušani svjedoci govore o istom događaju, u smislu da li se sporna radnja optuženog desila jednom ili u više navrata, jer je iz iskaza svih saslušanih maloljetnika nedvojbeno utvrđeno da je optuženi na parking ispred samoposluge Ž. dolazio kontinuirano vikendima.

Za razliku od maloljetne S. G., koja je na raspravi pred vijećem ovog suda ponovila dio iskaza datog tijekom prvostupanjskog postupka navodeći da je "smo jednom zapazili da u autu vadi muški spolni organ i dira ga i tako to", i iskaza maloljetnog N. K. koji je ponovio da je vidio da optuženi "sjedi u autu, čita novine, ima crne naočale i dira onu donju stvar, a zatim da je video da drži novine i ništa drugo", maloljetna svjedokinja V. S., koju kao svjedokinju koja je vidjela isti događaj navodi maloljetna S. G., na raspravi pred vijećem ovog suda nije mogla potvrditi da je osobno vidjela da je optuženi "vadi svoj spolni organ" tvrdeći da ova to sigurno nije vidjela, nego da je čula za taj događaj od prijatelja V. A. i B. R., koji su pričali da su vidjeli da je optuženi jedne prigode "skinuo hlače u autu, izvadio svoj spolni organ i dirao ga je".

U cilju provjere navoda maloljetne V. S., pozvani su i na raspravi pred ovim sudom od 07.05.2007. godine saslušani u prisustvu vještaka Z. N., kliničkog psihologa iz B., maloljetni V. A. i B. R. Tijekom iznošenja svojih iskaza ova dva svjedoka nisu mogla potvrditi navode svjedokinje V. S., koji su se sastojali u tomu da je V. A. idući u prodavnici PP Ž. osobno vidjela da optuženi "vadi svoj spolni organ", a da je svjedok B. R. to otišao provjeriti i potvrdio da je i on video isto što i V. A., nego su negirali da su išli do automobila optuženog i vidjeli "da on vadi spolni organ i dira ga". U svom iskazu datom na raspravi od 07.05.2007. godine, kategorički tvrde da su se samo igrali na parkingu kod Ž. i da su iz priča druge djece s kojim su se igrali čuli kako se optuženi sjedeći u autu "zadovoljava". Istom prigodom se nisu mogli izjasniti tko je od njihovih prijatelja sa kojim se igraju, to mogao vidjeti, s tim što V. A. dopušta mogućnost da su to vidjele S. G. i V. S., a za malog N. K. nije sigurna da je ovaj događaj mogao vidjeti. Pored rečenog valja istaknuti da svi saslušani maloljetni svjedoci nisu mogli pouzdano potvrditi da je optuženi gledao u njihovom pravcu "kada je to radio", obrazlažući to činjenicom da je imao na očima

tamne naočale, kao niti činjenicu da li je optuženi primjetio da su djeca vidjela što on radi u svom autu.

Radi ocjene vjerodostojnosti iskaza maloljetnika i otklanjanja sumnje na njihovu motiviranost na lažno svjedočenje, kao i utvrđivanja njihove sposobnosti da pravilno shvate značaj radnji za koje tvrde da su čuli od druge djece, odnosno osobno vidjeli da je optuženi poduzeo sjedeći u svom vozilu, ovaj sud je u svojstvu vještaka na raspravi od 30.05.2007. godine, neposredno saslušao vještaka Z. N., kliničkog psihologa iz B., koja je usmeno obrazložila svoj Nalaz i mišljenje dat tim povodom u pismenoj formi 17.04. i 07.05.2007. godine. Tijekom unakrsnog ispitivanja vještak je obrazlažući pismeni nalaz potvrdila da je emocionalna i socijalna zrelost svih pet maloljetnih svjedoka u granicama koje odgovaraju njihovom uzrastu i da ni jedno od njih nema skrivenog motiva da svjesno lažno svjedoči kako bi naštetila optuženom, s tim što je kod svjedoka koji su iskazali da nisu izravni očevici predmetnog događaja prisutna samo formalna spremnost da surađuju sa sudom. Razlozi ovakvog odnosa mogu biti nedovoljna zrelost, nedovoljna informiranost ili nedostatak volje za suradnju. U iskazima malodobnih S. G., N. K., koji su potvrdili da su osobno vidjeli da je optuženi izvadio svoj spolni organ, manifestira se najmanji stupanj zrelosti, u odnosu na njihov uzrast, jer su o bitnim činjenicama uopšteni i bez detalja koji bi ukazivali da su oni zaista prisustvovali tom činu. Pošto bi ovakve radnje optuženog po svojoj prirodi trebale biti traumatičan događaj za osobe njihove dobi, takav bi događaj, koji je sam po sebi nabijen emocijama, trebao sa puno više detalja ostati u sjećanju maloljetnika. S tog aspekta njihovi iskazi o samom događaju nisu pouzdani u smislu njihove prisutnosti samom činu, a time se čini upitnim da li su oni u stvari dali iskaz u smislu onoga što su vidjeli i čemu su sami prisustvovali.

Imajući u vidu ovakva stajališta vještaka Z. N., kliničkog psihologa iz B., ovaj sud cijeni da raspoloživim dokazima (iskazima saslušanih svjedoka) nije sa prihvatljivim stupnjem sigurnosti bilo moguće utvrditi da je optuženi počinio kazneno djelo – Zadovoljavanje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz članka 206. KZ-a BD BiH, na način kako je to pobliže opisano u izreci precizirane optužnice Javnog tužiteljstva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kt.371/05 od 15.05.2007. godine. Naime, dokazi na kojim Tužiteljstvo temelji optužnicu, a to se prije svega odnosi na iskaze maloljetnih S. G. i N. K., u kojoj se tvrdi da je optuženi pred djecom zadovoljavao pohotu time što je u svom vozilu vadio spolni organ i masturbirao gledajući tu djecu, u ozbiljnoj mjeri su dovedeni u sumnju, ne samo s aspekta da li su navedeni svjedoci odista osobno vidjeli događaj o kojem su svjedočili, nego i da li su to nešto što su eventualno vidjeli na adekvatan način shvatili i prezentirali jedni drugima.

Imajući u vidu da je bitna činjenica koja se sastoji u utvrđenju da je optuženi izvadio spolni organ i masturbirao pred djecom, dovedena u ozbiljnu sumnju, ovaj sud nije mogao prihvatići kao utvrđenu pa kako ona predstavlja bitno obilježje kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret, valjalo je postupiti u smislu članka 3. stavak 2. KZ-a BD BiH (*in dubio pro reo*) i optuženog V. G., temeljem članka 284. stavak 1. točka c. istog Zakona, oslobođiti od optužbe da je počinio kazneno djelo – Zadovoljavanje pohote pred djetetom ili maloljetnikom iz članka 206. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, jer nije dokazano da je optuženi počinio to kazneno djelo.

Troškovi kaznenog postupka u iznosu od 920,00 KM, te paušal za rad suda u iznosu od 200,00 KM, padaju na teret proračunskih sredstava suda.

ZAPISNIČAR

Tanja Šakić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić